

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. IX. Quanto tempore possessio continuanda ad præscribendum? ubi obiter insinuantur privilegia possessionis immemorialis

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. VI.

*Resolvuntur Sex quæsitæ de quibusdam rebus an sint
impræscriptibiles?*

Resolutiones vide à num. 454.

§. VII.

*An jus Patronatûs & jus supremæ Advocatiæ in Ecclesias
adversus Principem præscribi possit? & an vicissim valeat
præscribere Princeps jus eligendi aut nominandi Episcopos, aliôs-
ve Rectores Ecclesiarum in suo territorio.*

Questio resolvitur à num. 463.

§. VIII.

*Examinantur jura à Patronis & Advocatis moderno
tempore prætensa.*

Examen horum leges à num. 468.

§. IX.

*Quanto tempore possessio continuanda ad præscribendum,
ubi obiter insinuantur privilegia possessionis im-
memorialis.*

182. **R**es aliæ sunt mobiles, quæ loco possunt moveri, ut pecunia, vestis, animalia, proinde etiam actiones, & jura ad mobilia v. g. actio ad debitum pecuniarium mobilibus accen-

sentur. Aliæ sunt immobiles, ut prædia, quo reducuntur jura, & actiones ad immobilia, ut annui census, ususfructus, patronatus, servitutes, beneficia, omnia enim hæc, & similia sunt fixa.

Tem-

Tempus est, aut breve, quale est infra decennium, aut longum ut decennale, aut longissimum ut tricennale, aut quadragenale, aut centenarium, vel immemoriale, id est, cujus initium memoriam hominum excedit. *C. super quibusdam 26 de V. S.* quale tunc potissimum requiritur, quando jus resistit præscribenti carenti titulo: est maxima Autoritatis in jure habens vim privilegij in subiecto possessionis capaci: *Glossa in dictum cap. nec comprehendetur statuto, vel lege Generalibus verbis prohibente præscribi.* Munitus possessione immemoriali non tenetur allegare titulum, cujus tamen allegatio plene non probata communiter non obest (nihil tamen juvat, quando constat de titulo vitiosæ possessionis, ut si possideat titulo elocationis, aut Emphyteusis, tunc enim possidentis titulus docet rem esse alienam, proinde abesse bonam fidem, cujus necessitas etiam in possessione immemoriali liquet *ex n. 171. Fachin. Lib. 8. c. 33.*) uti nec quod jus commune resistat, aut sit vehemens præsumptio possessionem acquisitam esse malâ fide, aut ex juris errore; sed sufficit probare possessionem ab immemoriali tempore: quia satis inducit præsumptionem tituli, aut accepti privilegij *Laym. Lib. 3. tract. 1. c. 8. à n. 11.*

Ad eam probandam communiter exiguntur 4. conditiones prima ut testes sint 54. annorum testificantes de 40. annis. Secunda, ut testentur de visu, vel sensu proprio. Tertia, quod etiam audiverint à suis majoribus de tali usu. Quarta quod nunquam contrarium fuerit prædicatum.

Circa computandum tempus *Haubold. n. 267.* distinguit inter præscriptio-

nem extinctivam actionum realium; & præscriptionem contra actiones personales, quibus ex parte præscribentis correspondent obligationes; ut contra has præscribatur, computandum est tempus de hora ad horam, de momento ad momentum proinde actori debet esse totus dies utilis, quia donec effluxerit ultimum momentum, si intra id agat, verificatur, quod si actio sit E. g. annualis, agat intra annum; ad præscribendum vero contra reales sufficit inchoatio ultimæ diei, habetur enim tunc jam pro completa, nam secundum leges prior Dominus non habet actionem in rem, nisi sub hac conditione, *si alius Possessor non possederit tanto tempore, sed verificatur possedisse tanto, dummodo possederit sub principium postremæ diei, & sub hac distinctione combinat leges sibi apparenter oppositas in utucapione, id est, in præscriptione mobilium dies ultimus captus habetur pro completo L. 6. Cod. de usucap. in præscriptione immobilium tempus computatur de momento in momentum L. 7. e. Cod.* Rationem dat *Jafon*, quod de majori præjudicio agatur in immobilium præscriptione.

183. Dico primò possessio triennalis cum titulo præscribit res privatorum mobiles *L. unic. Cod. de usucap. transformanda, & S. r. Instit. de usucap.* Excipie res furtivas, & vi possessas per *n. 170.* Triennalis verò sine titulo, quia etiam immobiles sic præscribuntur.

Amplius probabilius etiam ad mobilia Ecclesiarum inferiorum Romanâ secundum jus civile *ex Authentic. quas actiones Cod. de sacros. Eccles.* *Lellius, Laym. contra Abbatem, aliosque approbatos ab Engl. de præscript. n. 28. inni-*

rentes *Capitulo illud de præscript.* non distinguente mobilia, & immobilia Ecclesiarum. Constitutio autem civilis allegata circa Ecclesias sit inefficax *Cap. Ecclesia S. MARIE de Constitutionibus*, sed fallit argumentum, quando jus civile recipitur ab Ecclesia, citatam autem authenticam recipi ab Ecclesia constat *ex Cap. placuit huic, & cap. ultim. caus. 16. q. 3.* Ubi in priori recitantur verba authenticæ, eaque in posteriori confirmantur.

184. Dico secundò immobilia præsentium inter præsentibus cum titulo præscribuntur decennio, inter absentes vicennio § 10. *Instit. de usucap. & L. ultim. Cod. de præscript. longi temporis* (excipiuntur res pupillarum, minorum, dotales, fideicommissis subjectæ *per num. 180.*) sine titulo 30. annis *L. 3. Cod. de præscript. 30. vel 40. annorum*, sine distinctione inter præsentibus, & absentes *Engl. n. 29.* si quis fuit partim præsentibus, partim absens, tempus absentis est semper duplicandum, ut si quis præsentibus fuit 8. & absens duobus, & præscriptio compleatur præter 8. adhuc 4. requiruntur, *Auth. quod si quis Cod. de præscriptione longi temporis.*

185. Dico tertio immobilia Ecclesiarum, Monasterij, hospitalis, aut alterius piæ causæ secundum jus commune non præscribuntur ante 40. annos *excit. Authent. quas actiones, & c. 4. ac 6. de præscriptione.*

Excipe Romanam Ecclesiam contra quam non currit præscriptio, nisi centenaria *cit. c. 4. & 13. eod.* in quibus, quia sermo est indefinitus, sunt universaliter intelligenda, proinde etiam de mobilibus, ita *Haunold. n. 271. Molin. &c.*

Contra Less. Banormit. à Regula centenariæ præscriptionis contra Romanam Ecclesiam unicus casus excipitur *in cap. fin. de præscript. in 6.* Ubi statuitur sufficere possessionem 40. annorum.

Sequitur ex conclusione; jus Patronatus contra Ecclesiam præscribi cum titulo 40. annis, sine titulo immemoriali tempore: at contra verum Patronum præscribitur sicut reliqua immobilia præscribi solent, ita *Less. c. 2. c. 6. dub. 10. n. 31. & 33.*

Dixi in conclus *secundum jus commune*: quia contra certos Ordines ex privilegio non præscribitur 40. annis, sed 60. ut contra Benedictinos, ita Eugenius IV. neque contra Cistercienses in Germania, nisi centum annis, quod à Leone X. & Pio IV. est extensum ad Ordines mendicantes, eoque gaudent omnes in privilegijs communicantes: *Lugo n. 73.*

186. Dico quarto, cum servitus (de qua vide *n. 176.*) reputetur inter immobilia, si sit continua, cum titulo præscribitur inter præsentibus decennio, inter absentes vicennio. *L. fin. Cod. de præscript. longi temporis*, imò etiam sine titulo præscribi eam longo tempore habetur *L. 10. ff. si servitus vindicetur.* Cur alia immobilia non præscribantur sine titulo ante absolutum longissimum tempus, dat disparitatem *Haunold. num. 307.* quod præscriptio servitutum non videatur multum præjudiciosa, utpote non tollens Dominium, & facilius præsumatur aliquis titulus, vel error invincibilis intervenisse. Servitutes autem discontinuum habentes actum cum titulo præscribuntur etiam longo tempore, secus absque titulo, nisi tempore immemoriali *Haunold. à n. 311.*

B b

cùm

cum recepta sententia potius autoritate, quam jure scripto roborata.

Excipitur ab his servitutibus usufructus, qui praescribitur more ceterorum immobilium, Haunold. *num.* 315. censens probabilius esse usufructum mobilium cum titulo praescribi triennio, sicut res ceterae mobiles praescribuntur.

Quanto tempore praescribatur contra legem, tam civilem quam Ecclesiasticam, ac legitimam consuetudinem vide Lugo *n.* 96. ubi contra Lessium tradit praescribi decennio, etsi mala fide non fuerit observata: quia si bona fides esset necessaria ad desuetudinem, vix unquam lex praescribi posset; unde est praesumendum, quod legislator, cum lex sit propter bonum subditorum, non in eorundem laqueum, nolit amplius inesse legi vim obligandi elapso decennio, contra si fides mala sufficeret ad praescriptionem temporalium, plurimi innocenter sua amitterent, & sic est disparitas.

187. Dico quintò: Praeter tempus à jure definitum ad praescriptionem requi-

ritur, ut possessio sit legitima; id est, non interrupta *per. n.* 166.: interruptitur autem naturaliter, vel civiliter; naturaliter, quando postquam est inchoata, deficit aliquid substantiale, scilicet bona fides, vel titulus, vel admittitur possessio tam naturalis quam civilis non per alterius injuriam; civilis verò, dum nihil substantiale reipsa deficit, juri tamen subtilitate, & fictione Possessor interpellatur per actum aliquem juridicum ex legis dispositione inductivum interruptiones, ut fit per litem contestationem (haec est initium, seu primus litem motus per petitionem unius in jure propositam, & congruam alterius responsionem secutam animo litigandi) vel etiam secundum communio rem sententiam per libelli oblationem, vel citationem, si tamen actus succubuerit, vel litem sponte deserit praescriptio non interruptitur: semel naturaliter interrupta de novo est inchoanda, uti, & civiliter interrupta per sententiam condemnatoriam.

ARTICVLVS SECVNDVS.

De acquirendo Dominio per publicam Auctoritatem.

188. **I**Nter actus Domini translativos est etiam exactio tributorum ob publicas necessitates, & supremi Principis sustentationem. Ubi Notandum primò, quòd tributum communi nomine significet, quidquid Principi,

vel reipublicae ad communia onera sustentanda solvi solet: propriè loquendo tributum differt à vectigali, quòd tributum sit pensio imposita juxta cujusvis subditi facultates, praesertim praediales ad Principis dignitatem, vel communia onera